

עונג שבת / הדרך הארוכה והקצרה; להיות קברניטים

(1) משחק; משחק זיכרון אנושי

מוציאים 2 נציגים החוצה, כל שאר השבט מתחלק לזוגות שכל זוג צריך למצוא מכנה משותף גבוה ועמוק (לא צבע עיניים, מאכל אהוב וכו... אלא אידיאל משותף, דמות מוערכת, עיקרון חשוב וכו..)

החניכים מתפזרים ועל החניכים שיצאו החוצה למצוא את הזוגות. זה עובד ממש כמו משחק זיכרון רגיל, החניכים שיצאו החוצה משחקים כל אחד בתורו. מצביעים על חניך והא אומר את המכנה המשותף והחניך צריך למצוא את הזוג שלו ככה עד שמסיימים את כולם.

או

פיס-פס-פום

יעשה דוקטורט	יהיה ראש הממשלה	יהיה חבר כנסת	יתארס יומיים לפני סיום כיתה י"ב
ישב בכלא	יהיה סטנדאפיסט	יפתח מספרה	יעשה תואר שני על קריאה בקפה
יהיה מיליונר	יעשה גשר בשיניים בגיל 20	יהיה מוכר בלונים	תהיה שחקנית
יעשה טיול ג'פים בתאילנד	יטפס על הר געש	יפעיל דוכן פיס	ימציא מכונת זמן
יתחתן עם נסיכה	יהיה נהג אוטובוס	יטייל בהרי ההימלאיה	יזבע את השיער בירוק זוהר
יהיה מוכר בשוק	יעבור טסט חמישי	יהיה דייל	ינצח באולימפיאדה בהתעמלות אומנותית
יהיה שר האוצר	יגיע לירח	יעבוד במפעל לייצור נייר טואלט	יהיה לו אוסף קופסאות שימורים
יאמץ איגואנה מהרחוב	יכתוב ספר	יזכה בלוטו ותאבד את הכרטיס	יוציא 799 בפסיכומטרי
יזמין מנת ילדים במקדונלדס רק בשביל ההפתעה	ישכח איפה הוא גר	יתחתן עם האשה הראשונה שתצא איתו	יתחתן עם הומלסית
ילך להפגנות כדי להופיע בטלוויזיה	ילך לאיבוד בקניון	יהיה דוגמן	ירכב על חמור כי זה חוסך דלק.
ילמד לבגרות יום לפני ויקבל 100	יהיה שדר רדיו	ילך רק עם סנדלי שורש	יתחתן בגיל 17
יכתוב אנציקלופדיה	יזכה בלוטו	ילמד את הילדים שלו בלט	יהיה מנצח במקהלה
יהיה מנחה טלוויזיה	ירוך מרתון	יהיה זמר רוק	יעבוד בהיי-טק
יהיה גנן	יהיו לו שלישייה של ג'ינג'ים	ישבור שיא גינס	יהיה שגריר ישראל באו"ם
יהיה קוסמטיקאי	יקנה לילדים שלו כל ערב פיצה במקום לבשל	יקבל פרס נובל לשלום	יהיה מורה לספורט
יגור על אי בודד	ינהל פיצריה והילדים יהיו שליחים	יגדל חמישה כלבים	יגור בהוואי

(2) פתיחה; נשמה בגוף / הרב שאול ישראלי

(3) עיקר:

"לא כדאי להרוס כל כך מהר", אמר הרב, "צריך סבלנות. לפני כשלושים שנה, בחגיגות השבעים למדינה, אני שאלתי את הרבנים שלי את אותן שאלות. אני לא ראיתי אז את החצי המלא של הכוס, כמו שאתה לא רואה היום את שני-השלישים המלאים. קל להרוס וקשה לבנות. אבל שווה להקדיש את החיים לניסיון לבנות כאן אפילו אם לפעמים לא רואים התקדמות אלא נסיגה זמנית. כי בישראל אנחנו בונים בתוך סלע, ובגלות בנינו בחול".

"ומה עם צה"ל?", הוסיף התלמיד והקשה, "זוהי דמותו של צבא ישראל? איך אפשר לשרת בצבא שאוכלים בו שרויה בפסח? מאיפה אתה מוכיח שבכלל צריך צבא כזה?"

הרב נאנח. "ציון, אתה שמעת על מדינה בשם איראן? "לא", אמר ציון. "זו ההוכחה".

התלמיד הסתכל במבט מבלבל. "אני עדיין לא מבין".

"בטח ראית", אמר הרב, "את השגרירים של פרס הצפונית ופרס הדרומית שפותחים בכל שנה את חגיגות המימונה. פעם הן היו מדינה אחת שכמעט חיסלה אותנו עד שצה"ל התערב. אבל נחזור לעיקר.

"אומרים שהאויב של הטוב", המשיך הרב, "הוא המושלם. מדינת ישראל היא לא מושלמת, אבל היא טובה. היא טובה יותר מכל אלטרנטיבה. בלעדיה אני ואתה לא היינו כאן וגם העם היהודי היה בצרות. זה העם שלנו וזו המדינה שלנו. אין לנו עם אחר ואין לנו מדינה אחרת. ובעזרת ה' בחגיגות המאתיים הכוס תהיה מלאה בשלושה רבעים".

הרב התנדנד קלות מעל להולוגרמת הגמרא שהוקרנה על הסטנדר שלו. עיניו הצטמצמו בריכוז. התלמיד עמד לידו בסבלנות וחיכה שהרב ישים לב לנוכחותו. אך כמה זמן נמשכת סבלנותם של בני שמונה עשרה? הוא כחכח בגרונו. הרב הסיט אליו את מבטו: "כן, ציון?" (ובלבו חשב: לא ייאמן השמות המודרניים האלה). התלמיד אמר: "חשבת שיש שוב על השיחה שלך לכבוד יום העצמאות המאה. ואני לא יכול להסכים לדברים שאמרת. איך אפשר להתעלם מכל הבעיות של המדינה? הרי מתוך היהודים במדינה רק 40% הם דתיים והשאר הולכים לבית כנסת לכל היותר פעם בשבוע".

"כשאני הייתי בגילך", אמר הרב (ובלבו חשב: עוד יותר לא ייאמן כמה אני משתמש במשפט הזה), "כשהייתי בגילך, הדתיים היו רק 20% וכל השאר הגיעו לבית כנסת רק לתפילת נעילה של יום הכיפורים".

"אני מבין", אמר התלמיד (במבט שאומר: את מי זה מעניין, שיעור בהיסטוריה), "אבל זאת לא המדינה שעליה חלמו אבותינו. קח לדוגמה את הרבנות הראשית. הרב הראשי הנוכחי הוא באמת מנהיג רוחני המקובל על כולם. ואני מבין מה שאמרת, שיש הישג עצום בעצם העובדה שבמועצת הרבנות יושבים גדולי הדור מכל הזרמים וההחלטות שלהם מחייבות את כולם. אבל איפה פה הסנהדרין? מה עם תקנות חדשניות? אולי נערי הבקעות צודקים שעדיף להרוס הכול ולבנות מחדש!"

נקודות לדיון;

- מה שורש הוויכוח בין ציון לרב?
- איך אתם רואים את מדינת ישראל בחגיגות המאה שלה?
- למה בכלל מדינה?
- האם מדינת ישראל תהיה הערת שוליים בראייה היסטורית?

(4) כיבוש הארץ / הרב שאול ישראל;

(5) הקברניט / הרב שטיינזלץ;

זה התפקיד של כל אחד מכם. אנחנו יוצאים מכאן והשאלה היא איך נהיה מכאן והלאה ולא מה היינו עד כאן.

אנחנו לקראת המחצית וזהו בדיוק הזמן לחשבון נפש אמיתי.

(6) סיכום;

ר' חייא בר אבא ורבי שמעון בן חלפתא
היו מהלכין בבקעת ארבל וראו אילת השחר.
אמר לו ר' חייא:
כך היא גאולתן של ישראל,
בתחילה קמעא קמעא,
כל מה שהיא הולכת, היא רבה והולכת.
כמו שכתוב: 'כי אשב בחשך ד' אור לי'.
(ירושלמי, ברכות ב ויומא יד).

האירו את העולם בשחר של גאולה.